

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 1 september 2025 is de heer S. van Hooijdonk ('de speler'), door de aanklager betaald voetbal, ('de aanklager'), ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd NAC Breda – AZ Alkmaar van 31 augustus 2025 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager heeft met voornoemd e-mailbericht via NAC Breda aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit en rekening houdend met zijn blanco strafkaart, de speler met ingang van 1 september 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 jaar.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is door NAC Breda, namens de speler, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, ('de tuchtcommissie'), is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 4 september 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. J. Sneep, de gemachtigde, en de heer J. Karelse, teammanager van NAC Breda.

Bij de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN en de door de speler ingebrachte tv-beelden.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht, omdat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel.

De aanklager stelt dat op grond van de Spelregels veldvoetbal 2025/'26 ('de Spelregels') sprake is van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat of een tackle inzet waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Dit geldt ook voor situaties waarin een speler met buitensporige inzet naar een tegenstander springt, ongeacht de richting, en daarbij risico veroorzaakt voor diens gezondheid.

Volgens vaste jurisprudentie van de tuchtcommissie en de commissie van beroep is de intentie van de speler niet doorslaggevend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarzetting. Strafbaarheid kan volgen uit opzet, waaronder voorwaardelijk opzet – het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans op een bepaald gevolg – maar ook uit lichtere vormen van schuld, zoals nalatigheid of onzorgvuldigheid.

In deze zaak stelt de aanklager dat uit het dossier, inclusief tv-beelden, arbitrale verklaringen en verklaringen van betrokkenen, blijkt dat de speler met aanzienlijke snelheid en intensiteit het duel aanging, te laat was bij de bal, en met zijn voet richting het been van de tegenstander sprong en raakte. Daarmee heeft hij volgens de aanklager bewust het risico genomen dat de veiligheid van de tegenstander in gevaar zou komen. Er is dus sprake van voorwaardelijk opzet, en subsidiair in ieder geval van onzorgvuldigheid. De aanklager baseert dit oordeel op de volgende factoren:

- de kans op het kunnen spelen van de bal;
- snelheid en intensiteit van de actie;
- de richting van de voet en het gebruik van de noppen;
- de mate van gevaarzetting;

- de mate van buitensporige inzet;
- en eventueel opgelopen letsel bij de tegenstander.

Volgens de aanklager heeft de speler op buitensporige wijze gehandeld en daarmee de gezondheid van de tegenstander in gevaar gebracht. Door het duel op deze manier aan te gaan, heeft de speler bewust het risico aanvaard dat zijn handelen tot letsel zou leiden. De aanklager is daarom van oordeel dat sprake is van voorwaardelijk opzet.

Strafmaatoverweging

Ten aanzien van de strafmaat stelt de aanklager dat het eerder aangeboden schikkingsvoorstel een vorm van strafkorting betrof, die door de speler niet is geaccepteerd. Daarbij is aangegeven dat, indien het voorstel wordt afgewezen, de aanklager ter zitting een zwaardere straf kan eisen. In lijn daarmee verzoekt de aanklager de tuchtcommissie om de speler een uitsluiting van drie wedstrijden, geheel onvoorwaardelijk, op te leggen.

3. Standpunt speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem primair vrij te spreken van het aan hem tenlastegelegde en subsidiair, als de tuchtcommissie het tenlastegelegde bewezen en de speler strafbaar zou achten, de straf te matigen. De speler voert daartoe het volgende aan.

De speler betwist de kwalificatie ernstig gemeen spel. Hij stelt dat hij met de zuivere intentie om de bal te spelen opsprong en de tegenspeler pas op het laatste moment uit zijn blinde hoek zag komen. Volgens hem was zijn been aanvankelijk gebogen en werd het gestrekt in een poging de bal te spelen. Op het moment van contact was zijn been alweer ingetrokken schampte hij de tegenspeler slechts met de zijkant van zijn schoen. De speler wijst op tv-beelden van achteren welke volgens de speler niet door de (A)VAR zijn waargenomen waarop volgens hem te zien is dat hij zijn been onder zich plaatst en zijn heup indraait om een ernstiger botsing te voorkomen. Daarmee stelt hij dat er geen sprake is van buitensporige inzet of gevaarzetting, en dus niet van ernstig gemeen spel.

De speler concludeert dat hij de tegenspeler niet met zijn noppen heeft geraakt en dat zijn been niet gestrekt was op het moment dat hij de tegenspeler raakt. Er is volgens hem dan ook geen sprake geweest van een buitensporige inzet en het been wordt niet pas na het spelen van de bal gestrekt. De speler heeft niet alleen niet de intentie gehad om de tegenspeler te raken, maar ook qua uiterlijke verschijningsvorm en de mate van gevaarzetting is er nimmer sprake geweest van ernstig gemeen spel. Om die reden stelt de speler zich dan ook op het standpunt dat er geen wettig en overtuigend bewijs is dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler. De speler verzoekt de tuchtcommissie hem hiervoor dan ook vrij te spreken.

Subsidiair

Ten aanzien van de strafmaat is het van belang dat de speler niet eerder is veroordeeld. Hij heeft een blanco strafkaart. Mocht de tuchtcommissie, ondanks het namens en door de speler gestelde, toch vaststellen dat er wel sprake was van ernstig gemeen spel, dan moet dit feit, mede in verband met de omstandigheden van dit geval en met de relatief beperkte intensiteit waarmee de overtreding is begaan en dus de blanco strafkaart van de speler, tot het oordeel leiden dat de strafmaat van 3 wedstrijden uitsluiting waarvan 1 voorwaardelijk, niet passend en geboden is. Een geheel voorwaardelijke sanctie en/of een matiging zou volgens de speler dan meer passend en geboden zijn.

4. Aanvullende reactie speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie bij haar beoordeling alle beschikbare tv-beelden te bekijken, inclusief de beelden die volgens hem niet door de (A)VAR zijn gebruikt. Ten aanzien van de strafmaat verwijst de speler naar de overtreding van speler L. Valente ¹, waarvan hij stelt dat deze ernstiger was dan zijn eigen gedraging. Volgens de speler rechtvaardigde die overtreding een zwaardere straf, en pleit dit voor matiging in zijn eigen geval.

¹ Tuchtcommissie L. Valente – FC Groningen – 24.064

5. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer J. Manschot, zakelijk weergegeven luidende:

"(...) Na het spelen van de bal door AZ nummer 3 neem ik waar dat speler NAC nummer 17 zijn been in de lucht strekt, waarbij sprake is van een trapbeweging. Tijdens deze actie raakt hij zijn tegenstander buitensporig met de noppen op het linkerbeen, waardoor een ernstig risico op blessure ontstaat (...)."

- De verklaring van de 4^e official, de heer R. Martens, zakelijk weergegeven luidende:

"(...) Op dat moment zie ik dat speler nr. 17 van NAC (NAC-17) op hoge snelheid richting AZ-3 springt (buitensporige wijze). NAC-17 maakt daarbij een trappende beweging richting AZ-3 en raakt hem."

- De verklaring van de VAR, de heer M.J. Nagtegaal, zakelijk weergegeven luidende:

"(...) Ik zie dat V Hooijdonk, nadat de bal is gespeeld door Goes zijn been in de lucht strekt (trappende beweging maakt). Ik zie dat V Hooijdonk hierdoor met zijn noppen vooruit op het linkerbeen van Goes komt. De hele inzet van deze actie om zo een duel aan te gaan met je tegenstander is voor mij een buitensporige inzet met de kans op een ernstige blessure voor je tegenstander."

- De verklaring van de speler op zitting;
- De op zitting vertoonde tv-beelden.

6. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak beoordeelt de tuchtcommissie of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel jegens een tegenspeler, zoals door de aanklager ten laste is gelegd.

Op basis van de tv-beelden en de verklaringen in het dossier acht de tuchtcommissie het feit wettig en overtuigend bewezen.

Volgens de Spelregels is sprake van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat met buitensporige inzet of daarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Dit geldt ook voor het springen naar een tegenstander, ongeacht de richting, indien dit gepaard gaat met gevaarstelling.

Conform vaste jurisprudentie is voor een bewezenverklaring voorwaardelijk opzet voldoende: het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg intreedt. De intentie van de speler is daarbij niet doorslaggevend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen van de actie en de mate van gevaarstelling. De tuchtcommissie weegt deze samen met andere relevante factoren, zoals snelheid en intensiteit van de actie, noppengebruik, kans om de bal te kunnen spelen, buitensporige inzet en eventueel letsel.

Op basis van alle ter zitting getoonde tv-beelden en de verklaringen in het dossier oordeelt de tuchtcommissie dat de speler bewust het risico heeft genomen dat de veiligheid van de tegenstander in gevaar zou komen. De speler ging met intensiteit het duel aan en sprong op om de bal te spelen. Nadat de bal door de tegenspeler was gespeeld en niet meer bereikbaar was, maakte de speler een trappende beweging met een gestrekt been richting het linkerbeen van de tegenstander. Daarbij schampte hij het been van de tegenstander met zijn noppen. De tuchtcommissie is daarom van oordeel dat sprake is van voorwaardelijk opzet.

Het verweer van de speler dat hem geen tuchtrechtelijk verwijt treft, omdat hij zijn been zou hebben ingetrokken en zijn heup zou hebben ingedraaid, wordt door de tuchtcommissie verworpen. Hoewel uit de beelden blijkt dat de speler een indraaiende beweging maakt, is hij het duel aangegaan met een gestrekt been en een trappende beweging, terwijl de bal niet meer speelbaar was. Daarmee heeft hij bewust een risico genomen op het kunnen blesseren van de tegenstander.

Gelet op de hierboven genoemde omstandigheden, is de tuchtcommissie van oordeel dat de speler de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht. Dit kwalificeert als 'ernstig gemeen spel'.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het bewijs dat het ten laste gelegde is begaan, de blanco strafkaart van de speler en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, waaronder het feit dat de speler het linkerbeen van de tegenspeler slechts heeft geschampt en de beperkte mate van inzet van de verweten gedraging.

Met betrekking tot de door de speler aangehaalde vergelijking met andere spelsituaties en overtredingen, merkt de tuchtcommissie op dat elke gedraging die haar ter beoordeling wordt voorgelegd, op zichzelf en naar eigen aard en ernst wordt beoordeeld. De tuchtcommissie is gehouden om uitsluitend te oordelen over de specifieke feiten en omstandigheden van de onderhavige zaak.

Alles overwegende ziet de tuchtcommissie onvoldoende aanleiding om de door de aanklager geëiste en verhoogde strafeis van drie wedstrijden onvoorwaardelijk te volgen en legt zij een lagere straf op.

De tuchtcommissie komt daarmee tot de volgende beslissing.

7. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 4 september 2025 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 2 (twee) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van NAC Breda.

Aldus beslist op 4 september 2025 door de heer mr. N.J. Batelaan, voorzitter, de heer mr. D. van den Brink en de heer F.M.L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.